

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 16 grudnia 1985 r.

Nr 55

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

278	— z dnia 18 listopada 1985 r. w sprawie stawek podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń oraz zasad ustalania kwot wynagrodzeń wolnych od podatku	717
279	— z dnia 19 listopada 1985 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie czynszu najmu lokali mieszkalnych w budynkach zarządzanych przez jednostki organizacyjne resortu spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej	720
280	— z dnia 22 listopada 1985 r. w sprawie emisji obligacji przez przedsiębiorstwa państwowe	720
281	— z dnia 25 listopada 1985 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników urzędów państwowych	722
282	— z dnia 25 listopada 1985 r. w sprawie udzielania zwolnień od pracy zawodowej pracownikom powołanym do pełnienia funkcji z wyboru w zakładowej organizacji związkowej	722
283	— z dnia 27 listopada 1985 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki niektórych przedsiębiorstw	723
284	— z dnia 27 listopada 1985 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ulg w podatku dochodowym	728
285	— z dnia 27 listopada 1985 r. w sprawie obowiązku zawierania przez jednostki gospodarki uspołecznionej umów ubezpieczenia walutowego w zakresie handlu zagranicznego, gospodarki morskiej, transportu i komunikacji międzynarodowej	731
286	— z dnia 27 listopada 1985 r. w sprawie uznania Polskiego Towarzystwa Walki z Kalectwem za stowarzyszenie wyższej użyteczności	732

278

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 listopada 1985 r.

w sprawie stawek podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń oraz zasad ustalania kwot wynagrodzeń wolnych od podatku.

Na podstawie art. 29c oraz art. 29g ust. 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 oraz z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 37, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — rozumie się przez to ustawę z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 oraz z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i Nr 37, poz. 174),
- 2) „współczynnikowi korygującym” — rozumie się przez to współczynnik określający możliwości wzrostu wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów w stosunku do zmian wielkości produkcji, o którym mowa w art. 29b ustawy,
- 3) „kwocie wynagrodzeń wolnej od podatku” — rozumie się przez to kwotę wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów wolną od podatku od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń, o której mowa w art. 29a ust. 2 pkt 1 ustawy,
- 4) „podatku” — rozumie się przez to podatek od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń,
- 5) „wynagrodzeniach” — rozumie się przez to wynagrodzenia wypłacone w ciężar kosztów,
- 6) „roku poprzednim” — rozumie się przez to rok poprzedzający rok podatkowy,
- 7) „jednostkach prowadzących działalność rolniczą” — rozumie się przez to:
 - a) państwowe przedsiębiorstwa gospodarki rolnej,
 - b) jednostki gospodarcze kółek i organizacji rolniczych,
 - c) rolnicze spółdzielnie produkcyjne,
- 8) „państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej” — rozumie się przez to:
 - a) państwowe przedsiębiorstwa gospodarki rolnej,
 - b) państwowe gospodarstwa rolne,
 - c) przedsiębiorstwa zrzeszone w obligatoryjnych zrzeszeniach:
 - Państwowych Przedsiębiorstw Hodowli i Obrotu Zwierzętami,
 - Przedsiębiorstw Hodowli Roślin i Nasiennictwa,
 - Hodowli Roślin Ogrodniczych, Nasiennictwa Ogrodniczego i Szkółkarstwa „Polnas”,

d) gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych oraz inne uspołecznione jednostki gospodarcze stosujące zasady gospodarki finansowej obowiązujące w państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej i państwowych gospodarstwach rolnych,

9) „zysku” — rozumie się przez to zysk bilansowy.

§ 2. 1. Współczynnik korygujący wynosi 0,40.

2. Współczynnik korygujący ulega zwiększeniu o 0,01, nie więcej jednak niż o 0,15, za każdy procent udziału kwot wynagrodzeń w kosztach działalności ogółem w danej branży w latach 1984 i 1985, przewyższający 15%.

3. Współczynnik korygujący wynosi 1,0 dla:

- 1) usług bytowych, usług w zakresie ochrony zdrowia, usług produkcyjnych dla rolnictwa oraz usług związanych z naprawą i konserwacją sprzętu pożarniczego,
- 2) produkcji nakładczej oraz wyrobów z zakresu rękodziela ludowego i artystycznego,
- 3) usług w zakresie szkolenia, ekspertyz, rzeczoznawstwa, opiniowania, doradztwa i usług o podobnym charakterze,
- 4) produkcji i usług realizowanych w ramach funduszu agencyjno-prowizyjnego,
- 5) spółdzielni inwalidów, spółdzielni niewidomych, zakładów szkoleniowo-produkcyjnych Polskiego Związku Głuchych, Zakładu Wydawnictw i Nagrań Polskiego Związku Niewidomych,
- 6) wytwórni: sprzętu medycznego i weterynaryjnego, wyrobów ortopedycznych, rehabilitacyjnych, protezycznych, do korekcji i ochrony wzroku, wyposażenia i sprzętu medyczno-sanitarnego z metalu oraz surowic i szczepionek.

4. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług określa zakres usług bytowych, a w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej — usług produkcyjnych dla rolnictwa.

5. W jednostkach gospodarczych, w których występuje spadek produkcji w obowiązującym mierniku, współczynnik korygujący wynosi 0,65. W jednostkach gospodarczych prowadzących działalność rolniczą oraz w przedsiębiorstwach połowowych rybołówstwa morskiego i spółdzielniach rybołówstwa morskiego przy spadku produkcji współczynnik korygujący wynosi 0,2.

6. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w wypadkach określonych w ust. 3 i 5.

§ 3. 1. Kwota wynagrodzeń wolna od podatku może być również ustalana jako:

- 1) suma kwoty wynagrodzeń wolnej od podatku w roku poprzednim oraz iloczynu tej kwoty i procentowego przyrostu wynagrodzeń nie powodującego powstania obowiązku podatkowego, ustalonego w centralnym planie rocznym, lub
- 2) iloczyn wartości produkcji sprzedanej netto w roku podatkowym i normatywnego wskaźnika udziału wynagrodzeń w produkcji sprzedanej netto, lub
- 3) suma kwoty wynagrodzeń wolnej od podatku w roku poprzednim oraz iloczynu tej kwoty i procentowego przyrostu lub spadku zweryfikowanego zysku w roku podatkowym i współczynnika 0,4, lub
- 4) suma wynagrodzeń indywidualnych nie przekraczających wysokości ustalonej w centralnym planie rocznym jako wolna od podatku.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów, po zasięgnięciu opinii właściwego ministra lub prezesa zarządu centralnego związku spółdzielczego, określa zakres stosowania zasad, o których mowa w ust. 1.

3. Normatywny wskaźnik udziału wynagrodzeń, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ustala się jako iloraz kwoty wynagrodzeń wolnej od podatku i produkcji sprzedanej netto w roku poprzednim, skorygowany współczynnikiem 0,97.

§ 4. 1. Kwotę wynagrodzeń wolną od podatku w jednostkach przemysłu węgla kamiennego i brunatnego oraz przedsiębiorstwach energetyki ustala się jako sumę kwoty wynagrodzeń wolnej od podatku w roku poprzednim oraz iloczynu tej kwoty i wyrażonego procentowo wzrostu lub spadku produkcji w jednostkach naturalnych w stosunku do produkcji bazowej, skorygowanego współczynnikiem korygującym. Kwotę tę powiększa się o iloczyn kwoty wolnej od podatku w roku poprzednim oraz procentowego przyrostu wynagrodzeń nie powodującego powstania obowiązku podatkowego, ustalonego w centralnym planie rocznym.

2. Wielkość produkcji bazowej dla poszczególnych jednostek gospodarczych, o których mowa w ust. 1, ustala organ założycielski w ramach wielkości określonych w centralnym planie rocznym.

§ 5. 1. W jednostkach prowadzących działalność rolniczą stosuje się miernik produkcji końcowej netto.

2. W jednostkach transportu morskiego, rybołówstwa morskiego, żeglugi przybrzeżnej i śródlądowej oraz jednostkach handlu wewnętrznego rynkowego stosuje się miernik sprzedaży netto stanowiący różnicę pomiędzy wartością sprzedaży produkcji i usług a kosztami materialnymi bez amortyzacji i kosztów remontów.

3. W państwowej jednostce organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” stosuje się miernik sprzedaży netto stanowiący różnicę pomiędzy wartością sprzedaży produkcji i usług a kosztami materialnymi bez amortyzacji, kosztów remontów, usług transportowych i innych usług materialnych.

4. W jednostkach handlu zagranicznego stosuje się miernik sprzedaży netto stanowiący różnicę pomiędzy wyrażoną w cenach transakcyjnych wartością sprzedaży odbiorcom zagranicznym i zakupów z importu a kosztami materialnymi bez amortyzacji i kosztów usług transportowych. W jednostkach usługowych i spedycyjnych do wartości sprzedaży zalicza się również sprzedaż odbiorcom krajowym w cenach realizacji.

5. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określa szczegółowe zasady ustalania mierników, o których mowa w ust. 1—4.

§ 6. 1. W jednostkach gospodarczych produkujących wyroby lub świadczących usługi na eksport kwotę wynagrodzeń dla celów ustalania podatku pomniejsza się o kwotę stanowiącą iloczyn równowartości od 5 do 20% kwoty wynagrodzeń wolnej od podatku i wskaźnika relacji sprzedaży na eksport wyrażonej w cenach transakcyjnych do wartości produkcji sprzedanej ogółem w cenach realizacji pomniejszonej o podatek obrotowy. Jeżeli usługi świadczone na eksport polegają na przetworzeniu powierzzonego surowca lub materiału, wartość sprzedaży eksportowej oraz wartość sprzedaży ogółem powiększa się o wartość przetworzonego surowca lub materiału ustaloną w cenach transakcyjnych, a w ich braku — w cenach krajowych.

2. Dla obliczenia kwoty wynagrodzeń, o którą pomniejsza się kwotę wynagrodzeń wypłaconą w roku podatkowym zgodnie z ust. 1, przyjmuje się następujące wielkości:

- 1) dla eksportu towarów i usług grupy I:
 - a) 20% przy eksporcie do państw, których listę określi Minister Handlu Zagranicznego,
 - b) 15% przy eksporcie do pozostałych państw,
- 2) dla eksportu towarów i usług grupy II:
 - a) 15% przy eksporcie do państw, których listę określi Minister Handlu Zagranicznego,
 - b) 10% przy eksporcie do pozostałych państw,
- 3) 5% dla eksportu pozostałych towarów i usług.

3. Towary i usługi zaliczane do grup I i II, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, ustali Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

4. Jednostki kooperujące z jednostkami gospodarczymi, o których mowa w ust. 1, mogą pomniejszyć kwotę wynagrodzeń o kwotę wynagrodzeń ustaloną w umowie między tymi jednostkami w ramach kwoty wynagrodzeń ustalonej zgodnie z ust. 1 dla jednostki gospodarczej.

5. Zasad określonych w ust. 1 i 2 nie stosuje się do produkcji i usług wykonywanych przez pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług eksportowych.

§ 7. 1. Podatek ustala się, z zastrzeżeniem ust. 2—4, według następującej skali:

Lp.	Nadwyżka kwoty wynagrodzeń w stosunku do kwoty wolnej od podatku w %	Stawka podatku w %
1	do 1	100
2	ponad 1 do 2	150
3	ponad 2 do 3	200
4	ponad 3 do 4	300
5	ponad 4 do 5	400
6	ponad 5	500

2. W jednostkach organizacyjnych spółdzielczości inwalidów, spółdzielczości niewidomych, Zakładzie Wydawnictw i Nagrań Polskiego Związku Niewidomych, w zakładach szkoleniowo-produkcyjnych Polskiego Związku Głuchych oraz przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Sprawiedliwości najwyższa stawka podatku, o której mowa w ust. 1, wynosi 200%.

3. W jednostkach gospodarczych prowadzących działalność rolniczą podatek ustala się według następującej skali:

Lp.	Nadwyżka kwoty wynagrodzeń w stosunku do kwoty wolnej od podatku w %	Stawka podatku w %
1	do 2	80
2	ponad 2 do 3	100
3	ponad 3 do 4	120
4	ponad 4 do 5	200
5	ponad 5 do 6	300
6	ponad 6 do 7	400
7	ponad 7	500

4. W jednostkach gospodarczych, które kwotę wynagrodzeń wolną od podatku ustalają w sposób określony w § 3 ust. 1 pkt 4, podatek ustala się według następującej skali:

Lp.	Nadwyżka kwoty rocznego wynagrodzenia indywidualnego w stosunku do kwoty wynagrodzenia wolnego od podatku (w tys. zł)	Stawka podatku w %
1	do 24	5
2	ponad 24 do 48	10
3	ponad 48 do 72	15
4	ponad 72 do 96	20
5	ponad 96 do 132	25
6	ponad 132 do 168	30
7	ponad 168 do 216	35
8	ponad 216 do 288	40
9	ponad 288 do 360	45
10	ponad 360 do 432	50
11	ponad 432 do 504	55
12	ponad 504	60

§ 8. 1. Normatywny wskaźnik udziału wypłat nagród i premii z zysku do podziału, o którym mowa w art. 29a ust. 2 pkt 2 ustawy, ustala się:

- 1) w odniesieniu do kwoty zysku w roku podatkowym nie przekraczającej kwoty zysku bazowego — jako iloraz równoważności 7% średniej kwoty wynagrodzeń wolnych od obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej z lat 1984 i 1985 i kwoty zysku bazowego,
- 2) w odniesieniu do kwoty zysku w roku podatkowym ponad zysk bazowy — jako iloraz kwot wynagrodzeń wolnych od obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej i kosztów działalności z lat 1984 i 1985.

2. Kwotę zysku bazowego, o którym mowa w ust. 1, ustala się jako równoważność 35%, w jednostkach handlu zagranicznego — 25%, a w jednostkach gospodarczych ustawowo zwolnionych od podatku dochodowego — 100% średniej wielkości zysku z lat 1984 i 1985.

3. Dla ustalenia kwoty wypłat nagród i premii wolnej od podatku przyjmuje się równoważność 35% kwoty zysku w roku podatkowym pomniejszoną o należny podatek od ponadnormatywnych wypłat wynagrodzeń wypłaconych w ciężar kosztów oraz powiększoną o kwotę ulg w podatku dochodowym z tytułu sprzedaży eksportowej i produkcji wyrobów oznaczonych państwowymi znakami jakości „Q” i „1”. W jednostkach handlu zagranicznego przy ustalaniu zysku w roku podatkowym zamiast równoważności 35% kwoty zysku w roku podatkowym przyjmuje się równoważność 25% tego zysku, a w jednostkach gospodarczych ustawowo zwolnionych od podatku dochodowego — 100% zysku. W jednostkach gospodarczych, które kwotę wolną od podatku ustalają w sposób określony w § 3 ust. 1 pkt 4, kwoty zysku do podziału nie pomniejsza się o należny podatek.

4. W państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej przy ustalaniu normatywnego wskaźnika udziału wypłat z zysku, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się równoważność 20% średniej kwoty wynagrodzeń wolnych od obciążeń z lat 1984 i 1985, a w jednostkach gospodar-

czych rozliczających się w roku gospodarczym — z lat 1984/1985 i 1985/1986.

§ 9. Kwotę nagród i premii z zysku dla celu ustania podatku pomniejsza się o kwotę nagród i premii, stanowiącą 35% kwoty oszczędności w zużyciu surowców, materiałów, paliw i energii pozostającej w dyspozycji jednostek gospodarczych, wypłacanych na podstawie odrębnych przepisów.

§ 10. Podatek od ponadnormatywnych wypłat nagród i premii z zysku do podziału ustala się według następującej skali:

Lp.	Nadwyżka nagród i premii w stosunku do wypłat wolnych od podatku w %	Stawka podatku w %
1	do 15	200
2	ponad 15 do 30	300
3	ponad 30	400

§ 11. 1. Jednostki gospodarcze prowadzące działalność rolniczą przekazują kwoty podatku na scentralizowany rachunek właściwego ministerstwa lub centralnego związku spółdzielczego z przeznaczeniem na pomoc jednostkom gospodarczym działającym w trudnych warunkach przyrodniczo-ekonomicznych.

2. Właściwi ministrowie oraz zarządy centralnych związków spółdzielczych w porozumieniu z Ministrem

Finansów określą szczegółowe zasady wykorzystania środków zgromadzonych na scentralizowanych rachunkach, o których mowa w ust. 1.

3. Spółdzielnie mleczarskie i ich związki przekazują kwoty podatku na scentralizowany rachunek funduszu rozwoju Centralnego Związku Spółdzielni Mleczarskich.

4. Zakład Wydawnictw i Nagrań Polskiego Związku Niewidomych przekazuje kwoty podatku na fundusz ochrony pracy tworzony przez Zarząd Główny Polskiego Związku Niewidomych.

§ 12. W jednostkach gospodarczych, które kwotę wolną od podatku ustalają w sposób określony w § 3 ust. 1 pkt 4, kwotę należnego podatku stanowi różnica pomiędzy kwotą naliczoną za rok podatkowy a kwotą podatku odpowiadającą podatkowi, jaki byłby naliczony za 1985 r. według zasad określonych przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 13. Przy naliczaniu podatku w 1986 r. do kwoty przyrostu wynagrodzeń podlegającego obciążeniu na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej w 1985 r. stosuje się stawki obciążeń obowiązujące w tym roku.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r., a w stosunku do jednostek gospodarczych prowadzących działalność rolniczą, rozliczających się w roku gospodarczym — z dniem 1 lipca 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

279

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 listopada 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie czynszu najmu lokali mieszkalnych w budynkach zarządzanych przez jednostki organizacyjne resortu spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej.

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1983 r. Nr 11, poz. 55) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 1984 r. w sprawie czynszu najmu lokali mieszkalnych w budynkach zarządzanych przez jednostki organizacyjne resortu spraw wewnętrznych oraz Służby Więziennej (Dz. U. Nr 31, poz. 165) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach: „Ministra Spraw Wewnętrznych” przecinek zastępuje się myślnikiem

i dodaje się wyrazy: „w okresie do dnia 31 grudnia 1985 r.”,

2) w tabeli czynszów za lokale mieszkalne, stanowiącej załącznik do rozporządzenia, wyrazy: „od dnia 1 października 1985 r.” zastępuje się wyrazami: „od dnia 1 stycznia 1986 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

280

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 listopada 1985 r.

w sprawie emisji obligacji przez przedsiębiorstwa państwowe.

Na podstawie art. 34b ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 74, Nr 26, poz. 129, Nr 34, poz. 181 i Nr 54, poz. 275 oraz z 1985 r. Nr 37, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obligacja jest papierem wartościowym, w którym przedsiębiorstwo państwowe uprawnione do emi-

sji obligacji (dłużnik) zobowiązuje się wobec każdorazowego właściciela obligacji (wierzyciela) do zapłaty, w sposób i terminach określonych w obligacji, ustalonego oprocentowania oraz określonej w obligacji kwoty pieniężnej, jak również do spełnienia przyjętych na siebie innych zobowiązań (np. zapewnienia dostaw produkcji i świadczenia usług).